

Sygn. akt V KO 129/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie z udziałem pokrzywdzonego

L. G.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2021r.

wniosku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 3 grudnia 2020r., sygn. akt II Ko (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w G. nie jest zasadny.

Jak wynika z akt, przedmiotem rozstrzygania w niniejszej sprawie jest zażalenie pokrzywdzonego na postanowienie Prokuratury Rejonowej w M. z dnia 20 kwietnia 2020r. o umorzeniu śledztwa. Postępowanie dotyczy zarzutu stawianego sędziemu Sądu Okręgowego w G. w stanie spoczynku – D. G.

Na wstępie niniejszych rozważań zauważyć należy, że postawiony zarzut nie dotyczy sędziego orzekającego w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy. Sędzia, któremu stawiane są zarzuty, nie jest też zwierzchnikiem żadnej z osób wyznaczonych do rozpoznania sprawy. Nie ma zatem żadnych podstaw do uznawania, że istnieją podstawy do przekazania tego postępowania innemu sądowi równorzędnemu. Co więcej, w zaistniałym układzie procesowym wątpliwe jest, aby

dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiało za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, nawet gdyby dotyczyła ona sędziego zatrudnionego w sądzie właściwym. W ocenie Sądu Najwyższego sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego, nie oznacza automatycznie konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k. poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów orzekających w określonym okręgu sądowym. W tym wypadku najistotniejsze byłoby to, że stawiane sędziemu zarzuty mają charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą orzeczniczą i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne o to samo zachowanie.

Okoliczności, na które powołuje się Sąd we wniosku, mają wyłącznie charakter odwołujący się do osobistej znajomości z sędzią, której stawiane są zarzuty. Są to zatem okoliczności, które wyłącznie powinny być rozstrzygane w drodze rozpoznania wniosku złożonego w trybie art. 41§2 k.p.k.

Sędzia wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy wniosek taki złożył i został on rozpoznany.

Postępowanie oparte na podstawie art. 37 k.p.k. nie jest zaś metodą na kontestowanie orzeczeń zapadłych już w sprawie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.